Lloyd Erickson

Bůh Otcem

Můžeme Boha vnímat jako laskavého Otce?

maranatha

Lloyd Erickson

Bůh otcem

Můžeme Boha vnímat jako laskavého Otce?

Přeloženo z anglického originálu *The Embrace of God* vydaného
v roce 1996 nakladatelstvím Bethany House Publishers
A Ministry of Bethany Fellowship, Inc. 11300 Hampshire
Avenue South Minneapolis, Minnesota, 55438, USA
ISBN 1-55661-810-7

Copyright © 1996 Dr. M. Lloyd Erickson
Translation © 2009 Eva Hřibová

Pokud není uvedeno jinak, jsou citace biblických veršů
převzaty z Překladu 21. století.

ČEP — Český ekumenický překlad
SNC — Slovo na cestu (Moderní překlad Nového zákona
pro 3. tisíciletí)
KMS — překlad Křesťanské misijní společnosti

Vydal Maranatha z.s. Praha

ISBN 978-80-87265-05-5 (pevná vazba)
ISBN 978-80-87265-19-2 (brožovaná vazba)
ISBN 978-80-87265-25-3 (PDF)
ISBN 978-80-87265-26-0 (epub)
ISBN 978-80-87265-27-7 (mobi)

Obsah

Úvod: Čisté, bílé malířské plátno 10
Jak je důležité přistupovat k Bohu s otevřenou myslí

1. První náčrt obrazu nebeského Otce 15
Zdroje našich představ o Bohu

2. Otec, který není nikdy příliš zaneprázdněn 23
Rodič, který má na tebe vždy čas

3. Pohled na Otce, který objímá 29
Rodič, který není citově uzavřený

4. Dostatek objetí 39
Zakusit Boha jako laskavého Otce

5. Otec, který nikdy neopouští 51
Rodič, který je fyzicky přítomen

6. Vzor stálosti 59
Rodič, který je stálý

7. Obránce slabých 65
Rodič, který své dítě nezneužívá

8. Dokonalý rodič nevyžadující dokonalost 71
Rodič, který není perfekcionista

9. Milosrdný, nebo nemilosrdný? 79
Rodič, který se na tebe nehněvá

10. Otec, kterému na tobě
tolik záleží, že tě vychovává 85
Rodič, který své dítě nezanedbává

11. Rodičovský vliv a nadvláda 91
Rodič, který tebou nemanipuluje

12. Dokonalá láska, dokonalý Otec 99
Rodič, který tě bezpodmínečně miluje

13. Strom a ovoce 105
Přímý pohled na Boha

14. U tatínka na klíně 111
Osobně zakusit otcovský vztah s Bohem

15. Je-li Bůh skutečně tak dobrý,
proč musím prožívat tolik bolesti? 115
Problém bolesti a zla

16. Zahojení zranění z dětství 125
Jak zvládat bolestivé vzpomínky

17. Opravdový přítel 133
Rodič, který je také tvým přítelem

18. Závěrečné úpravy 139
Obraz jednou bude mnohem jasnější a zářivější

Potom se Ježíš modlil: „Otče, Pane nebe
i země, děkuji ti, že pravdu skrýváš
před těmi, kteří se považují za moudré
a učené, a odkrýváš ji nepatrným
a prostým. Je to, Otče, jak sis přál."

Otec mi svěřil všechno, jenom Otec zná
Syna a Otce zná jenom Syn a ti, kterým
ho Syn zjeví.

Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete
a nesete tíhu břemen, najdete u mne klid
a úlevu. To, co na vás já vložím, netlačí
a není těžké. Učte se ode mne, mám tiché
a pokorné srdce. U mne získáte mír
a odpočinutí své duše.

Matouš 11,25–30 (SNC)

Úvod

Čisté, bílé malířské plátno

Otec. To slovo je nabité silnými pocity a emocemi. Některým lidem nahání hrůzu. Další z něj pociťují zlobu. Jiným se vybaví pocit štěstí či smutku, radost, láska nebo touha. Podobně je to i se slovem *matka,* které rovněž vyvolává různé pocity skryté v hloubi našeho nitra.

Slova *otec* a *matka v nás vyvolávají zcela* konkrétní emoce. Je to způsobeno tím, že každý z nás v sobě uchovává vzpomínky spojené s těmito slovy. Některých vzpomínek jsme si plně vědomi, jiné žijí v našem podvědomí. Naše minulost ve velké míře určuje pocity, které v nás slova *otec* a *matka* vyvolávají. A jak se dočteme v další kapitole, tyto pocity velmi významně ovlivňují naše představy o Bohu.

Ale co když jsou naše představy *otce* a *matky* založené na omezených či zkreslených informacích? A co když je zcela mylný i náš pohled na Boha?

Minulé Vánoce se mi přihodilo něco, co mi připomnělo, v jaké pasti může člověk uvíznout, začne-li něco předpokládat, aniž by si danou věc ověřil. Někdy může být takovýto ukvapený předpoklad přímo nebezpečný. Jindy je vzniklá situace spíše humorná.

Jednou k Vánocům jsem své manželce koupil malé stolní rádio s kazetovým přehrávačem. Byl to takový typický dárek od muže. Asi víte, jak to myslím. Tenkrát si to ovšem sama přála. Opravdu! Chtěla si tím zpříjemnit své pracovní prostředí. Když si Charlotte rozbalila svůj dárek ze zářivého papíru, měla velkou radost.

Než si svůj nový přehrávač odnesla do své kanceláře, nechala jej pár dnů v kuchyni na lince. Jednoho rána, zatímco si manželka odešla zacvičit, jsem se rozhodl pustit si u snídaně rádio a něco si poslechnout. Přehrávač měl mnoho tlačítek, a poté, co jsem konečně našel to, kterým se rádio zapnulo, začala znít „hudba“, která vůbec nebyla vhodná pro mé zažívání. Na displeji se ukázala písmena AM, a tak jsem se rozhodl, že rádio přepnu na frekvenci FM. Ale ať jsem ta různá tlačítka jakkoli přepínal, displej stále ukazoval AM.

Domníval jsem se, že jsem nepřepnul to správné tlačítko, a tak jsem se o to pokusil znovu. Nastavení odpovídalo frekven-

ci FM, ale displej stále ukazoval AM. *Měla by tam naskočit písmena FM. Něco tady nefunguje. Přehrávač hned zítra půjdu vyměnit.*

Nezbylo mi nic jiného než si vybrat poslouchatelnou FM stanici. Pak jsem si konečně sedl ke stolu a pustil se do své misky cereálií, toustů a sklenice pomerančového džusu. Nesnědl jsem ani polovinu své snídaně, když jsem letmým pohledem na rádio zavadil o ukazatel času. *Hodiny.* Rádio bylo i hodinami a v ten okamžik mi to došlo. Kdybych tam seděl ještě pár hodin, písmena AM by se změnila na PM. Nikdy by však displej neukazoval FM. Displej nebyl určen k tomu, aby na něm svítila písmena FM... (AM je zkratka označující čas „před polednem", PM „po poledni". /Pozn. překl./)

Cítil jsem se jako hlupák a byl jsem rád, že se tato situace neodehrála někde na veřejnosti. Bylo to však i humorné. Nedalo mi to a musel jsem o tom říct své ženě (a teď jsem se o to podělil i s vámi).

Když budeme automaticky něco předpokládat, může to mít komické důsledky. Jindy však může jít o selhání osudné.

Před dvěma tisíci lety přišel na tento svět Bůh, ale jen málo lidí jej poznalo. Náboženští představitelé o něm říkali, že je podvodník, protože nenaplňoval jejich očekávání. Boží lid té doby očekával politického vůdce, který by jim pomohl svrhnout jejich utiskovatele. Toužili po dočasném štěstí, dočasném požehnání, nikoli po duchovních hodnotách.

Ježíš se nevešel do představ, které o Mesiáši měli. Když hovořil o království plném lásky a odpuštění, posmívali se mu. A když jeho poselství zpochybňovalo jejich přesvědčení, ukřižovali jej.

Říkám si: Kdyby přišel Bůh v lidském těle dnes, nebyli bychom stejní jako lidé před dvěma tisíci lety? Poznali bychom nebeského Otce? Je možné, že i my máme mylné představy o tom, jaký Bůh skutečně je?

Naše vnímání Boha je ve velké míře dáno představami získanými:

- Kvalitou výuky v hodinách náboženství.

- Z atmosféry prvních ročníků ve škole.

- Druhy kázání, které jsme vyslechli.
- Charakterem duchovních rozhovorů, kterých jsme byli účastni.
- Biblí, kterou jsme četli či nečetli.

Nejvíce nás však ovlivnili rodiče, jejich jednání, které jsme sami na sobě zakusili.

A to je důvod, proč se někteří dívají na Boha jako na osobu plnou zlosti nebo si jej představují jako náročného perfekcionistu či někoho, kdo s nimi manipuluje a zneužívá je.

Váš obraz Otce může být obrazem vzdáleného rodiče, který se o své dítě nestará, nebo rodiče, který má tolik svých zájmů, že mu na vás už nezbývá čas.

Může to být obraz rodiče, který vás odmítl, či dokonce opustil.

Může to být obraz autoritativní osoby, která odměňuje až tehdy, když uděláte něco, co je po vás vyžadováno.

Co když jsou však vaše představy mylné? Co když jsme stejní jako ti lidé tenkrát dávno, kteří očekávali Mesiáše přinášejícího okamžitý prospěch a vysvobození, zatímco skutečnou podstatou bylo duchovní požehnání? Co když přemýšlíme v rámci rádiových frekvencí, zatímco máme co do činění s časovými údaji? Co když je váš pohled na nebeského Otce zkreslený vaší krátkozrakostí, způsobenou „lidskostí“ vašich rodičů? Co když vám ještě nikdo neřekl o Bohu úplnou pravdu?

V několika posledních letech jsem zpochybňoval některé své vlastní představy, na kterých jsem dlouhodobě lpěl. Obzvláště se to týkalo představ o Bohu Otci. Tento proces vyústil v bohatou duchovní cestu a prohloubil můj osobní vztah s Bohem. Věřím, že když budete číst tuto knihu, bude na vás působit Duch svatý, abyste získali nový, zřetelnější pohled na Boha.

Pokuste se na něj podívat s otevřenou myslí.
Pokuste se na něj podívat bez předpojatých domněnek.
Zkuste odložit svá břemena.
Zkuste se na něj podívat jako napoprvé.

Slibuji vám, že to bude stát za to. Ať už je obraz vašeho Boha jakýkoli, přijměte nyní mé pozvání —

- vezměte své štětce,
- vypláchněte z nich starou, zatvrdlou barvu,
- nachystejte si nové malířské, bílé plátno,
- obnovte svou inspiraci,
- namočte štětec do čerstvé, nové barvy z palety Božího Slova a začněte malovat nový, věrný obraz nebeského Otce.

Užijte si celý tento proces. Vychutnejte si objevující se nádheru jeho obrazu.